

Der var en gang – indgang til Røde Kro Teater, nu Øresundsvej 35-37

Begyndelsen

Siden 1880 lå der et morskabsteater på Amager i et område op til Rødegård. Hele mølevitten bliver bortsaneret i 1961 til fordel for det, der i dag er Øresundsvej 31-37, Rødegård 14-18 og Spaniensgade 25. Da støvet har lagt sig, og murstenene er færdigstablet i 1966, funkler 86 nye boliger i regi under Socialt Boligbyggeri, det nuværende fsb. I gården der bag Øresundsvej og Rødegård er et nybygget socialkontor ligeledes skudt op, og i kælderen derunder på adressen Spaniensgade 25 åbner i 1966 Røde Kro Ungdomsklub, og lige der starter fortællingen.

Så lad mig give ordet til klubbens første leder!

Klubliv i sort-hvid de første år

Leo

Leo Hasselager Jørgensen nu Jørgart
f. 1941 på Fødekliviken Store Møllevj.

”Noget af det gode ved fritidsjobbet i Røde Kro Ungdomsklub var, at der var lukket fire måneder hver sommer, hvor der så var tid til at nyde livet i vores kolonihave i HF Kongedybet langt ude ad Kongelundsvejen.”

Fortæll lidt om, hvad du er rundet af?

Jeg er fra 1941 og kom til verden hos Ringgaard og Møller på Store Møllevvej, hvor min yngste søn, Kim, mange år senere også kom til verden. Mine forældre boede dengang på Biens Allé ude ad Kastrupvej i en lille lejlighed, og da jeg var et år eller halvandet flyttede vi til Englandsvej nr. 6 i en fantastisk lejlighed. På det tidspunkt var vi jo besat af tyskerne, og der var en skomager nede i stueetagen, som lige pludselig en dag var "væk". I gården bagved lå C. Reiermanns Papfabrik, og jeg husker stadig den dag, den brændte, hvor vi var ude hos min mormor og morfar, som boede længere ude på Amager, og vi på grund af branden ikke kunne komme hjem.

Mine forældre hed Carl og Inger. Min far lavede alt muligt. Vi flyttede rigtig mange gange, fordi han altid skulle videre med et eller andet. Han havde aldrig et job mere end tre-fire år, så skulle han partout finde på noget andet. Han var udlært kok og sejlede med et eller andet skib, og da det ikke var sjovt mere, var han med i et orkester, som han dannede med vores nabo. Det kunne de ikke leve af, men så lavede de instrumenter; sådan nogle barakas ved siden af, som de så solgte. Og så havde de visse numre med at skrive checks frem. Min far har altid haft mange gode idéer! Min mor var hjemmegående, men når det så var krisetider, var hun ude og havde blandt andet et job med at rense telefoner. Dengang kørte man ud til folk, skilte fastnettelefonen ad og rensede røret i begge ender.

Jørgart-navnet var nu et, vi købte, da jeg var omkring otte år. Vi hed Jørgensen i starten. Det blev lidt bøvlet efter navneskiftet, for når vi var nogle steder, skulle vi både have vores dåbs- og navneattest med. Efternavnet Hasselager stammer fra min morfars familie.

Vi var fire børn. Tommy var den ældste, så kom jeg og så Pia og Lasse, som senere var med i klubben. Jeg gik på Højdevangens Skole, men min bror var et matematisk geni og kom på det nu nedlagte Skt. Jørgens Gymnasium på Frederiksberg. Dengang

var det sådan, at jeg kunne komme ind i mellemskolen på hans karakterer, hvis bare de ikke var alt for langt nede. Dengang kom kun 11 % af en årgang på gymnasiet. Jeg kunne ikke følge med i mellemskolen, var slet ikke egnet til det der og gik to år i anden mellem, men i slutningen af det andet år droppede jeg ud og kom i mesterlære som snedker i Skt. Hans Gade i et firma, som hed Villy Søndergaard, og som kun havde lærlinge, men jeg fik da mit svendebrev der. Inde i stuen her står et chatel, mit svendestykke. Jeg bestod og endda med ros. De kommende år var jeg, bortset mine 16 måneder i Forsvaret på Sjælsmark Kaserne, rundt omkring, som man ofte er som ung.

I 1965 fik jeg job på Det Danske Filmstudie i Lyngby, som hed ASA i de dage, og der blev jeg i 40 år. Jeg blev hurtigt scenemester, for ham, der var det, da jeg blev ansat, begyndte at drikke og blev fyret. Og så fik jeg jobbet efter små to år. Jeg var tæt på en hilsen fra vores dronning, men efter 39 år og 10 måneder fik vi ny direktør, som jeg ikke rigtig brød mig om. Jeg var 63 år, og så måtte det være nok, så jeg smuttede på efterløn i 2004. Det blev til flere hundrede spille- og reklamefilm som scenemester m.m. En enkelt rolle som sergent i filmen Johnny Larsen blev der også plads til på mit CV.

Vi var fattige i mit barndomshjem, men der var mad på bordet. Tøjet gik videre, og der blev byttet rundt imellem familierne. Min storebror, Tommy, kunne ikke rigtig enes med min far, så han fik af og til en over nakken, blev tugt og det samme med min lillebror, Lasse, som også var lidt rebelsk og fik samme medicin, mens min søster og jeg gik fri.

Min far fik så den idé, at han ville have en købmandsforretning, så vi flyttede på et tidspunkt til Schacksgade ved H.C. Ørstedsparken, hvor vi boede i butikken og nedenunder i en fugtig kælder, hvor vandet drev ned ad væggene. Det gik jo ikke, så vi flyttede til Sølvgade 99, hvor min mor fik en broderiforretning. Der passede jeg så mine søskende, mens min far kørte rundt som repræsentant, først med toget, men efter at have indhentet tilladelse

til at købe bil, en Ford Taunus, så kørte han rundt med det der Mørkøv Keramik.

Vi regnede videre og denne gang til Valby og slog os ned i Urtehaven, hvor jeg blev medlem af Stakhavens Ungdomsklub, som var en af de klubber under Jørgen Andersens faner i regi under S.B.B.U. (Socialt Bølgbyggeris Børne og Ungdomsklubber). Den lokale leder i Stakhaven hed Robert Petersen. Jeg gik så et år på Ungdomsklub Seminariet i Hellerup, efter at jeg var uddannet snedker og var flyttet til Klareboderne midt i København.

Min mor blev tragisk nok kørt over på Amagerbrogade ud for Thingvalla Allé i 1971. Min far havde lige sat hende af, og hun skulle kun lige over gaden for at handle. Min far giftede sig igen og gik først bort mange år senere.

I 1964 løb jeg så ind i Birthe i Konservativ Ungdom, hvor jeg sluttede som næstformand i København. Det lyder måske meget voldsomt, men der var altså kun 200 medlemmer, som havde til

huse i nogle lokaler på Frederiksberg. Det var en spændende tid. Engang deltog jeg i et møde qua mit medlemskab af Københavns Ungdomsråd i et forum, hvor Jørgen Andersen, som var socialdemokrat, også deltog. Men han var ligeglad med mit politiske tilhørsforhold. I stedet var han så stolt over, at et af hans medlemmer sad med ved bordet.

Birthe er fra 1943 og en Frederiksbergpige. Hendes mor, Anna, var gift anden gang med Børge Plesner. Birthe havde en storesøster, Lis, som var en del hos deres far, mens Birthe holdt sig til deres mor. Birthe havde Klaus fra et tidligere forhold, som jeg så adopterede, da jeg blev 25 år. Man kunne ikke adoptere for dengang. Klaus har ført en lige så omflakkende tilværelse som sin biologiske far og sidder på plejehjem i dag, lænket til en kørestol, men jeg besøger ham stadig. Birthe og jeg blev gift ved et kirkebryllup på Frederiksberg, og i 1967 fik vi så Kim, som i dag er vs-ingeniør. På det tidspunkt boede vi på Femagervej i Hvidovre i en lille andelslejlighed til 10.000 kr. plus noget under bordet.

Birthe og Leo Jørgart, 2007

